

uflydlig Mands Giendelse, kan det kun stee i Henhold til det Offentliges Interesse, men da er det ogsaa i sin Orden at udtale dette. Strxyger man Ordene „naar det i det Offentliges Interesse findes nœdvendigt“, maa man komme til det Resultat, at Confiskation skal kunne finde Sted, uden at det Offentliges Interesse kræver det, og den bliver altsaa mulig, ikke blot naar det er Forbryderens, men ogsaa naar det er Andres Eiendom, hvorom der er Spørgsmaal. — Hvad det andet Endringsforslag angaaer, vil jeg indrømme, at der kan blive Spørgsmaal om saadanne Tilfælde som dem, den ærede Forslagsstiller nærmere fremførte, men jeg troer rigtignok, at det vil blive saare sjældent, der kan blive Spørgsmaal derom, og det forekommer mig derfor at være noget tvivlsomt, om det virkelig skulde være fornødent i saa Henseende at give en Tillægsbestemmelse, der forøvrigt er af den Veffaffenhed, at den kun henviser den egentlige Afgjørelse til Justitsministeriet. De Tilfælde, hvori der skulde foreligge et bestemt Udbytte af en Forbrydelse, til hvilket der ikke var nogen ret Eiermand, og som ikke medgik til Omkostningerne ved Sagens Oplysning, Execution osv., ville vistnok kun være meget sjældne.

Formanden: Rigsdagsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Fallefen: Det har ikke været min Hensigt at tillægge den ærede Minister andre Ytringer end dem, han brugte. Vi vide Alle, at han har erklæret sig imod Forslaget, men de Ytringer, han har brugt, foreligge jo trykte og lyde saaledes: „Om, hvorvidt en saadan Beslutning, hvis den blev vedtagen af dette Thing og senere af hele Rigsdagen, maatte lægge Hindringer iveien for hele Lovens Gjennemførelse, skal jeg ikke her udtale mig; derom kan jeg ikke have nogen sikker Mening paa dette Standpunkt“. Det er denne Ytring, for hvilken jeg har takket den høitærede Minister, idet jeg jo iøvrigt meget vel veed, at han har erklæret sig imod Forslaget.

Det ærede Medlem for Viborg Amts Ste Valgkreds (Klein) bemærkede, at det var urigtigt

af mig, naar jeg havde sluttet mig til den Sandsynlighed, der er for en Dødsdømt til at miste Livet, ved at sige, at af 84, der vare dømt fra Livet, vare kun 3 bleve henrettebde i de 4 sidste Aar. Det var den tidligere Tilstand, sagde han, men lad os see, hvorledes det bliver under den nye Tilstand. Hertil svarer jeg: De Herrer have jo altid sagt, at den Tilstand, som man tidligere har fremkaldt ved Benaadningsretten, ville vi nu fremkalde ved Loven. Have ikke de Herrer sagt: Værer dog overbeviste om, naar der i en Paragraph staaer Valg imellem Dødsstraf og livsvarig Fængselsstraf, at Domstolene meget sjældent ville anvende den første Straf, men at de i de allerfleste Tilfælde ville lade sig nøie med at straffe med Fængselsstraf? Er det ikke blevet idelig gjentaget, og hvad vil det sige? Det vil sige, at, naar en Mand bliver dømt efter en saadan Paragraph, har han et lignende Raisonnement for sig som nu; efter denne Paragraph er der dømt 30, men deraf er der kun een henrettet. Men naar Sandsynligheden er saa ringe, saa kan Dødsstraffen ikke have nogen affrækkende Virkning.

Sage: Den høitærede Justitsminister htrede sidst, at vi, som ville stemme for Dødsstraffens Affkaffelse, ere naaede til en Udvikling, som ikke Alle have naaet, altsaa den høitærede Minister heller ikke. Da jeg ved Sagens første Behandling har htvret, at jeg har en overordentlig stor Tvivl om, hvilken Vej jeg skal gaae, for eller imod dette store Spørgsmaal, saa tør jeg ikke driste mig til at regne mig blandt de Udviklede, og derfor maa jeg overlade til de Andre at takke den ærede Minister for den Compliment, han fremkom med. Jeg skal iøvrigt gjøre opmærksom paa, at der ikke er saa faa Steder, hvor man er saa uviklet, at man vil have Dødsstraffen affkaffet. Jeg maatte tage meget feil, om ikke Folkethinget i Turin for ikke lang Tid siden med stor Majoritet vedtog at affkaffe Dødsstraffen, men at Regjeringen af militaire Grunde dengang erklærede, at den ikke bifaldt Forslaget. Jeg vil ogsaa gjøre opmærksom paa, at practisk har Frankrig deels affkaffet og deels bibeholdt Dødsstraffen, thi naar alle Eedsvorne have den